

**LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS
KAUNAS APYGARDOS SKYRIUS**

SPRENDIMAS

2026 m. vasario d. Nr. 21RE1- (AG1-419/08-2025)

Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Daivos Bereikienės ir Dariaus Saveikio,

sekretoriaujant Jurgitai Daučiūnaitei,

dalyvaujant pareiškėjui (duomenys neskelbtini),

atsakovės Marijampolės savivaldybės atstovams (duomenys neskelbtini) ir (duomenys neskelbtini),

viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka mišriu būdu (nuotoliniu būdu, naudojant Microsoft teams programą ir pareiškėjui dalyvaujant posėdyje Komisijos patalpose) išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą atsakovei Marijampolės savivaldybei (toliau – ir atsakovė, Savivaldybė) dėl Marijampolės savivaldybės Eismo saugumo komisijos (toliau – ir Eismo saugumo komisija) priimto sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus,

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas (duomenys neskelbtini) (toliau – ir pareiškėjas) 2026 m. sausio 9 d. pateikė Komisijai patikslintą skundą (toliau – skundas), kuriuo prašo „*Panaikinti Marijampolės savivaldybės administracijos 2025-11-26 sprendimą Nr. SA-12477 (11.4 Mr) [Komisijos pastaba: skundžiamas Marijampolės savivaldybės eismo saugumo komisijos raštas „Dėl informacijos pateikimo“ 2025-11-26 Nr. SA-12477 (11.4 Mr)], (toliau – Skundžiamas sprendimas) ir perduoti klausimą Marijampolės savivaldybės administracijai nagrinėti iš naujo, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.*“

Skunde nurodo, kad pareiškėjas kreipėsi į Marijampolės savivaldybę, prašydamas peržiūrėti ir koreguoti ištisinės horizontaliojo ženklavimo linijos įrengimą kelio ruože nuo geležinkelio pervažos iki pareiškėjo įvažiavimo į kiemą. Atstumas nuo geležinkelio pervažos iki pareiškėjo įvažiavimo yra apie 70 metrų.

Paaikškina, kad esamas horizontalusis ženklavimas sukuria situaciją, kai įvažiuoti į pareiškėjo kiemą neįmanoma nekertant ištisinės horizontaliojo ženklavimo linijos, t. y. be Kelių eismo taisyklių (toliau – KET) pažeidimo objektyviai neįmanoma atlikti teisėto manevro ir patekti į nuosavybę, taip pat nepagrįstai riboja stovėjimo ir stovėjimo galimybes.

Pažymi, kad savivaldybės Eismo saugumo komisija 2025-11-21 sprendimu prašymo netenkino, motyvuodama Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių ir KET 140.2 punktu, pagal kurį lenkti draudžiama geležinkelio pervažose ir likus 100 metrų atstumui iki jų.

Pabrėžia, jog ginčas nėra susijęs su lenkimo draudimo panaikinimu. Pareiškėjas neneigia KET 140.2 punkto taikymo. Ginčo esmė, anot pareiškėjo, nepagrįstai ribojama galimybė teisėtai sustoti, stovėti ir patekti į nuosavybę, nors tai yra leidžiama pagal KET.

Pareiškėjas cituoja KET 150.1 punkto nuostatas, pagal kurias – sustoti ir stovėti draudžiama, kai iki geležinkelio pervažos yra likę mažiau kaip 50 metrų ir pažymi, kad pareiškėjo atveju šis atstumas yra daugiau nei 70 metrų, todėl sustojimas ir stovėjimas šioje vietoje pagal KET nuostatas yra leidžiamas.

Pažymi, kad sustojusio automobilio apvažiavimas nėra lenkimas, todėl Savivaldybės nurodytas lenkimo draudimas nėra susijęs su ginčo objektu, nes sustojusios transporto priemonės apvažiavimas laikomas kliūtis apvažiavimu, o ne lenkimu. Tai yra įtvirtinta KET 3.9 punkte, kuriame teigiama, jog lenkimas yra vienos arba kelių važiuojančių transporto priemonių apvažiavimas įvažiuojant į priešpriešinio eismo juostą. Kadangi klausimas yra susijęs su sustojimo ir stovėjimo galimybėmis, lenkimo sąvoka šiuo atveju yra nereikšminga.

Nurodo, kad ištisinė linija sukuria teisinių normų koliziją ir verčia pažeisti KET. Cituoja KET 150.7 punkto nuostatas, pagal kurias draudžiama sustoti ir stovėti, kai tarp sustojusios transporto priemonės ir ištisinės horizontaliojo ženklinimo linijos lieka mažesnis kaip 3 metrų atstumas. Dėl to, pareiškėjo vertinimu, susidaro situacija, kai pagal KET 150.1 punktą sustoti leidžiama, tačiau dėl ištisinės linijos ir KET 150.7 punkte įtvirtintos taisyklės – faktiškai neįmanoma.

Be to, esamas ženklinimas sukuria dar didesnę teisinę problemą: norint įvažiuoti į pareiškėjo kiemą, neįmanoma nekirsti ištisinės horizontaliojo ženklinimo linijos, todėl pareiškėjas yra priverstas rinktis tarp galimybės patekti į savo nuosavybę ir KET nustatytą taisyklių laikymosi. Pareiškėjo nuomone, tokios situacijos sukūrimas akivaizdžiai prieštarauja teisės logikai ir teisinio reguliavimo tikslui, nes teisės normos negali įpareigoti asmens pažeidinėti teisės aktų, kad galėtų naudotis savo nuosavybe.

Pažymi, kad ženklinimas yra neproporcingas ir neatitinka vietos realijų, kadangi, anot pareiškėjo, geležinkelio pervažos ženklai jau savaime draudžia lenkimą. Papildomas ištisinės linijos taikymas ruože, kuriame KET leidžia sustoti, stovėti ir atlikti teisėtus manevrus, yra perteklinis. Tai patvirtina ir vietos gyventojų pozicija – gyventojų parašais išreikšta nuomonė rodo, kad ženklinimas laikomas neproporcingu, nepritaikytu realioms eismo sąlygoms ir nepagrįstai ribojančiu gyventojų teises.

Komisijos posėdyje pareiškėjas papildomai paaiškino, kad jam nėra suprantama, kodėl atsakovė prieš keletą mėnesių įrengė (duomenys neskelbtini) gatvėje ištisinę horizontaliojo ženklinimo liniją, kad dėl tokio ženklinimo patiria nepatogumus ir jis, ir į svečius atvykstantys asmenys, ir kaimynai. Pripažino, kad ties įvažiavimu į jo kiemą yra siaura brūkšninė linija, kurią leidžiama kirsti iš abiejų pusių, tačiau dėl to, kad gatvė yra labai siaura, jis įvažiuoti į kiemą gali tik iš vienos pusės. Taip pat nurodo, kad atvykę svečiai negali pastatyti automobilių gatvėje, nes dėl ištisinės horizontaliojo ženklinimo linijos nėra galimybės pravažiuojantiems automobiliams aplenksti stovinčių automobilių nepažeidžiant KET reikalavimų. Todėl pareiškėjas ir kaimynai bei pas juos atvykstantys asmenys patiria didelių nepatogumų.

Atsakovė Marijampolės miesto savivaldybė atsiliepime į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Nurodo, kad 2025-11-03 Marijampolės savivaldybės administracijoje buvo gautas pareiškėjo prašymas dėl teisės įrengti, koreguoti arba panaikinti kelio ženklus gyvenamųjų vietovių gatvėse ir vietinės reikšmės keliuose (toliau – Prašymas). Prašyme buvo nurodyta „Prašu panaikinti draudimą sustoti prie nuosavo namo, dėl nubrėžtos ištisinės linijos (Remiantis KET 150.1 punktu)“.

Paaškina, kad 2025-11-21 Savivaldybės Eismo saugumo komisija posėdyje apsvairstė pareiškėjo Prašymą ir nusprendė Prašymo netenkinti, apie tai pareiškėjas buvo informuotas Marijampolės savivaldybės eismo saugumo komisijos raštu „Dėl informacijos pateikimo“ 2025-11-26 Nr. SA-12477 (15.1 Mr) „Dėl informacijos pateikimo“, kurį pareiškėjas skundžia šioje byloje.

Pareiškėjui pateiktame skundžiamame sprendime nurodyta „*Jūsų prašymą Eismo saugumo komisija <...> svarstė 2025 m. lapkričio 21 d. posėdyje ir priėmė sprendimą prašymo netenkinti. <...>, vadovaudamasi Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių 46 punktu, reglamentuojančiu ženklavimo taikymą pavojingose lenkti vietose, tarp jų – prie geležinkelio pervažų, bei atsižvelgdama į Kelių eismo taisyklių 140.2 punktą, kuriame nustatytas draudimas lenkti geležinkelio pervažose ir likus 100 m iki jų, konstatuoja, kad ištisinė kelio ženklavimo linija (1.1) šioje vietoje įrengta pagrįstai. Siekiant užtikrinti eismo saugumą, nėra pagrindo jos koreguoti.*“.

Pasisakydama dėl tinkamo atsakovo ir jo vykdomų funkcijų, atsakovė nurodo, kad pagal Lietuvos Respublikos saugaus eismo automobilių keliais įstatymo (toliau – Saugaus eismo įstatymas), kuris nustato eismo saugumo automobilių keliais Lietuvos Respublikoje teisinius pagrindus, valstybės ir savivaldybių institucijų ir įstaigų pareigas įgyvendinant saugaus eismo politiką, 11 straipsnio 1 dalį, savivaldybės ar kiti juridiniai ir (ar) fiziniai asmenys – kelių savininkai ar valdytojai, atlikdami priskirtąsias funkcijas, užtikrina vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse saugias eismo sąlygas, įgyvendindami juose eismo saugumo priemones.

Pažymi, kad Saugaus eismo įstatymo 10 straipsnio 8 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyta, jog užtikrinamas eismo saugumą, savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius iš savivaldybės administravimo subjektų ir valstybinio administravimo subjektų savivaldybėje, nevyriausybių organizacijų atstovų sudaro savivaldybės eismo saugumo komisiją, tvirtina jos nuostatus bei sprendžia eismo organizavimo klausimus miestų ir kaimų gyvenamosiose vietovėse, vietinės reikšmės keliuose.

Paiškina, kad vadovaujantis Saugaus eismo įstatymu bei Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymu (toliau – VSI) 27 straipsnio 2 dalies 26 punktu, 2023-05-22 Marijampolės savivaldybės meras priėmė potvarkį Nr. MV-127 „Dėl Marijampolės savivaldybės eismo saugumo komisijos sudarymo ir jos nuostatų patvirtinimo, kuriuo buvo sudaryta Eismo saugumo komisija bei patvirtinti Eismo saugumo komisijos nuostatai (toliau – Nuostatai).

Nurodo, kad Nuostatų 4 punkte nurodyta, jog Eismo saugumo komisijos tikslas yra formuoti Savivaldybės eismo saugumo politiką bei stebėti jos įgyvendinimą. Viena iš Eismo saugumo komisijos funkcijų – eismo saugumo situacijos bei eismo saugumą reglamentuojančių įstatymų ir kitų norminių teisės aktų nuostatų įgyvendinimo analizė ir pasiūlymų teikimas Valstybinei eismo saugumo komisijai bei kitoms už eismo saugumą atsakingoms institucijoms (Nuostatų 6.2 papunktis).

Pažymi, kad Eismo saugumo komisija, vykdydama jai pavestas funkcijas, turi teisę teikti sprendimus dėl eismo saugumo užtikrinimo priemonių ir projektų įgyvendinimo bei spręsti kitus eismo saugumo ir organizavimo klausimus (Nuostatų 7.2 ir 7.3 papunkčiai).

Pabrėžia, kad Savivaldybės direktoriaus 2024-10-21 įsakymu Nr. DV-738 „Dėl Marijampolės savivaldybės administracijos teikiamų administracinių ir kitų paslaugų sąrašo patvirtinimo“ patvirtintame Savivaldybės teikiamų administracinių ir kitų paslaugų sąraše (redakcijoje galiojusioje ginčijamo skundžiamo sprendimo priėmimo metu) yra nustatyta paslauga – kodas 18-01 „Prašymo, susijusio su saugaus eismo klausimais, nagrinėjimas“. Paslauga suteikiama asmenims, norintiems gauti leidimą įrengti, koreguoti arba panaikinti kelio ženklus gyvenamųjų vietovių gatvėse ir vietinės reikšmės keliuose. Prašymus nagrinėja Eismo saugumo komisija. Paslaugos gavėjas apie priimtą sprendimą informuojamas raštu: atvykęs į Savivaldybės administraciją, registruotu laišku, elektroniniu laišku, per e. pristatymo informacinę sistemą arba prisijungus prie Elektroninių valdžios vartų (www.epaslaugos.lt). Eismo saugumo komisijos sprendimai įforminami protokolu, kurį pasirašo komisijos pirmininkas, jo nesant – komisijos pirmininko pavaduotojas. Eismo saugumo komisijos posėdžio protokolas surašomas ir pasirašomas ne vėliau kaip per 10 darbo dienų po posėdžio (Nuostatų 18 punktas).

Nurodo, jog iš galiojančio teisinio reguliavimo seka, kad savivaldybėms, kaip vietinės reikšmės kelių ir gatvių savininkėms ar valdytojoms, įstatymų pagrindu pavesta užtikrinti saugias

eismo sąlygas vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse, įgyvendinant eismo saugumo priemones, tarp jų – kelio ženklų įrengimą ir horizontalųjų kelių ženklinį.

Atsižvelgdama į tai, kad šių funkcijų vykdymas nagrinėjamu atveju priskirtinas Savivaldybei ir yra vykdomas per Savivaldybės mero sudarytą Eismo saugumo komisiją, todėl akcentuoja, kad atsakovas šioje administracinio ginčo byloje yra Marijampolės savivaldybė, o ne Marijampolės savivaldybės administracija.

Pasisakydama dėl ginčo aplinkybių ir teisinio reguliavimo, atsakovė pažymi, savivaldybės, kaip kelių savininkės ar valdytojos, atlikdamos joms teisės aktų tvarka priskirtąsias funkcijas, yra atsakingos už saugių eismo sąlygų užtikrinimą (veiklos, kuria siekiama užkirsti kelią eismo įvykiams, sušvelninti jų padarinius) vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse, įgyvendindamos juose eismo saugumo priemones. Vienas iš būdų užtikrinti saugias eismo sąlygas – kelio ženklavimas, kurio paskirtis – eismo tvarkos nustatymas.

Atsakovė išvardija aktualų teisinį reglamentavimą: Saugaus eismo įstatymo 2 straipsnio 16 dalį, 17 ir 18 dalis ir 27¹ dalį).

Paiškina, kad ginčijamas objektas – horizontalusis kelio ženklavimas Nr. 1.1 (siaura ištisinė linija), kuris pagal KET 3 priedo 1.1 papunktį, skirtas priešingų kryptių transporto srautams atskirti ir draudžia važiuoti priešpriešinio eismo juosta, (duomenys neskelbtini) gatvėje, kelio ruože prie geležinkelio pervažos, yra įrengtas kaip eismo saugumo užtikrinimo priemonė pavojingoje vietoje. Pabrėžia, kad KET 140.2 punkte nurodyta, jog lenkti yra draudžiama geležinkelio pervažose ir likus 100 m atstumui iki jų. Pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos susisiekimo ministro 2012-02-14 įsakymu Nr. 3-82 patvirtintų Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių 46.3 papunktį pavojingose vietose, įskaitant geležinkelio pervažas, taikomas lenkimo ribojimo ženklavimas. Vadovaujantis Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių 48 punktu abipusiam lenkimui riboti naudojama būtent siaura ištisinė linija 1.1. Todėl Eismo saugumo komisija priėmė sprendimą, kad pasirinktas horizontalusis ženklavimas esantis (duomenys neskelbtini) g. prieš geležinkelio pervažą atitinka teisės aktų reikalavimus ir yra pagrįstas eismo saugumo užtikrinimo tikslais.

Papildomai pažymi, kad vadovaujantis Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių 10.2 papunkčiu, organizuodamas eismą kelių (gatvių) ruožuose ir naudodamas horizontalųjų ženklavimą, kelio savininkas arba valdytojas be kita ko privalo įvertinti konkrečioje eismo situacijoje taikytinas KET, ženklavimo reikalavimus bei kitus eismo saugumo aspektus. Ginčijamas sprendimas buvo priimtas atlikus kompleksinį vertinimą, atsižvelgiant į KET nuostatas dėl esamos geležinkelio pervažos, KET numatyto lenkimo draudimo ir būtinybės imtis eismo saugumo užtikrinimo pavojingoje kelio atkarpoje, todėl jis atitinka teisės aktų nustatytus reikalavimus.

Taip pat pažymi, kad VSĮ 6 straipsnio 32 punkte įtvirtinta savarankiška savivaldybės funkcija – vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisyimas, tiesimas bei saugaus eismo organizavimas. Atsižvelgiant į tai, Savivaldybė dėl saugaus eismo organizavimo savo teritorijoje, vadovaudamasi VSĮ 4 straipsnio 2 punkto principu dėl savivaldybių savarankiškumo ir veiklos laisvės bei VSĮ 5 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostata, pagal kurią savivaldybės savarankiškai įgyvendina funkcijas pagal Konstituciją ir įstatymus, įsipareigojimus bendruomenei ir jos interesais.

Aiškindama savarankiškųjų savivaldybės funkcijų įgyvendinimą reikšmę, atsakovė akcentuoja, jog Savivaldybė turi tam tikrą įstatymų leidėjo suteiktą veiksmų laisvę pasirinkti būdus, kaip šias funkcijas įvykdyti (Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) 2021-03-24 nutartis administracinėje byloje Nr. A-491-602/2021). Administracinės institucijos diskrecijos teisė suprantama kaip galia, suteikianti administravimo subjektui tam tikrą veiklos laisvę priimant sprendimus, įgalinanti jį iš keleto teisiškai galimų elgesio variantų pasirinkti tą, kuris, jo nuomone, yra tinkamiausias (LVAT 2006-12-18 nutartis administracinėje byloje Nr. A-415-2203-06, 2014-0502 nutartis administracinėje byloje A-662-1030-14).

Atsakovės vertinimu, pareiškėjas nepagrįstai remiasi KET 150.1 punktu, nustatančiu sustojimo ir stovėjimo draudimą iki geležinkelio pervažos likus mažiau nei 50 metrų, teigdamas,

jog „<...> KET 150.1 punktas leidžia sustoti ir stovėti, jeigu atstumas iki pervažos yra didesnis nei 50 metrų“. Atkreipia dėmesį, kad ši KET nuostata savaime nesuteikia subjektyvios teisės sustoti ginčijamoje kelio atkarpoje.

Nagrinėjamu atveju, atsakovės nuomone, taikytina KET 150.7 nuostata, pagal kurią draudžiama sustoti, kai tarp sustojusios transporto priemonės ir ištisinės horizontaliojo ženklavimo linijos Nr. 1.1 arba važiuojamosios dalies krašto lieka mažesnis kaip 3 metrų atstumas. Atsižvelgiant į tai, kad ginčijamame kelio ruože pažymėta siaura ištisinė horizontaliojo ženklavimo linija Nr. 1.1, o esamas važiuojamosios dalies plotis neleidžia užtikrinti nustatyto minimalaus 3 metrų atstumo, sustojimas šioje vietoje pagal KET yra draudžiamas, nepriklausomai nuo atstumo iki geležinkelio pervažos.

Todėl, pasak atsakovės, pareiškėjo teiginys, jog sustojimas ginčijamoje kelio atkarpoje turėtų būti leistinas, vadovaujantis KET 150.1 punktu, yra pagrįstas klaidinga skirtingų KET nuostatų interpretacija ir neatitinka galiojančio teisinio reguliavimo. Pabrėžia, kad KET 150.1 ir 150.7 punktų nuostatos taikomos kumuliatyviai, todėl sustojimo galimybė ginčijamoje kelio atkarpoje negali būti grindžiama vien tik viena KET nuostata, bet turi būti vertinama atsižvelgiant į esamą faktinę situaciją ir kitus taikytinus KET reikalavimus.

Pasisakydama dėl pareiškėjo skundo teiginių, kad ginčijamas ženklavimas riboja patekimą į pareiškėjui nuosavybės teise priklausančią teritoriją, nurodo, kad jie yra visiškai nepagrįsti. Paaiškina, kad faktinė situacija rodo, kad ties įvažiavimu į pareiškėjo sklypą pažymėta siaura brūkšninė linija, nustatyta KET 3 priedo I skyriaus 1.7 punkte, kuri žymi įvažiavimo į kelią (išvažiavimo iš kelio) vietą ir kurią leidžiama kirsti iš abiejų pusių. Todėl, atsakovės vertinimu, pateikimas į pareiškėjo nuosavybę yra teisėtai ir aiškiai užtikrintas, nepažeidžiant KET ar kitų teisės aktų reikalavimų.

Atsakovė vadovaudamasi LVAT praktika, pažymi, kad pareiškėjo pateikti gyventojų sutikimai, kuriuose reiškiamas nuomonė, jog ištisinė horizontaliojo ženklavimo linija riboja jų teises ir nepagerina eismo saugumo, neturi teisinės reikšmės; kad pareiškėjas nepateikia jokių objektyvių duomenų ar faktų, patvirtinančių eismo saugumo neužtikrinimą ar ginčijamo ženklavimo teisinį nepagrįstumą; kad gyventojų interesas šiuo atveju nėra aiškiai identifikuotas kaip teisės saugomas interesas, kadangi ginčijamas ženklavimas nepažeidžia jų nuosavybės teisių ir neapriboja patekimo į nuosavybės teise valdomas teritorijas.

Remiasi ABTĮ 91 straipsniu ir LVAT praktika bei akcentuoja, kad šiuo konkrečiu atveju, atsakovė, priimdama skundžiamą sprendimą, neviršijo savo įgaliojimų ir nepažeidė teisės aktų nuostatų. Atsakovės vertinimu, pareiškėjas skundžia pateiktą skundžiamą sprendimą ne dėl jo teisėtumo ar motyvavimo trūkumų, o siekdamas kitokio Prašymo išnagrinėjimo rezultato. Nurodo, kad skundžiamas sprendimas buvo pateiktas vadovaujantis galiojančiais teisės aktais, tinkamai taikant jų nuostatas, yra teisiškai pagrįstas, aiškus, pažymi, kad skundžiamas sprendimas yra priimtas kompetentingo subjekto, jamė aiškiai nurodyta apskundimo tvarka, todėl atsakovė prašo pareiškėjo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Skundas atmestinas.

Byloje ginčas kilo dėl Marijampolės savivaldybės eismo saugumo komisijos 2025-11-26 sprendimo Nr. SA-12477 (11.4 Mr) „Dėl informacijos pateikimo“, kuriuo atsisakyta tenkinti pareiškėjo prašymą koreguoti ištisinės horizontaliojo ženklavimo linijos įrengimą kelio ruože nuo geležinkelio pervažos iki pareiškėjo įvažiavimo į kiemą.

Byloje nustatyta, kad pareiškėjas 2025-11-03 Savivaldybei pateikė Prašymą, kuriuo, remiantis KET 150.1 punktu, prašė panaikinti draudimą sustoti prie nuosavo namo, dėl nubrėžtos ištisinės linijos.

Atsakydama į Prašymą, atsakovė pateikė skundžiamą sprendimą, kuriame nurodė, kad 2025-11-21 Savivaldybės Eismo saugumo komisija posėdyje svarstė pareiškėjo Prašymą ir nusprendė jo netenkinti. Eismo saugumo komisija skundžiamame sprendime taip pat nurodė, jog vadovaudamasi Kelių horizontaliojo ženklavimo taisyklių 46 punktu, reglamentuojančiu

ženklinimo taikymą pavojingose lenkti vietose, tarp jų - prie geležinkelio pervažų, bei atsižvelgiant į KET 140.2 punktą, kuriame nustatytas draudimas lenkti geležinkelio pervažose ir likus 100 m iki jų, konstatuoja, kad ištisinė kelio ženklinimo linija (1.1) šioje vietoje įrengta pagrįstai. Siekiant užtikrinti eismo saugumą, nėra pagrindo jos koreguoti. Iš į bylą pateikto Savivaldybės Eismo saugumo komisijos posėdžio, vykusio 2025-11-21, protokolo, matyti, kad 8 klausimu svarstytas gyventojų prašymas panaikinti siauros ištisinės juostos ženklinimo liniją prie namo (duomenys neskelbtini), Marijampolėje ir nutarta prašymui nepritarti.

Pareiškėjas nesutinka su Savivaldybės Eismo saugumo komisijos pateiktu skundžiamu sprendimu, todėl skundu Komisijos prašo jį panaikinti bei perduoti klausimą Savivaldybei nagrinėti iš naujo, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą.

Savivaldybė vertina, kad tinkamai, pagal jai suteiktą kompetenciją, įvertino pareiškėjo Prašymo turinį bei pateikė pareiškėjui pagrįstą ir motyvuotą sprendimą, kurio naikinti nėra pagrindo.

Ginčo santykius reglamentuoja VAI, Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymas (toliau – Savivaldos įstatymas), Saugaus eismo įstatymas, Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 patvirtintos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (toliau – Taisyklės), Nuostatai ir kiti teisės aktai.

Savivaldybė yra viešojo administravimo subjektas, kurio priimtiems administraciniam sprendimams taikomi VAI reikalavimai ir pagal minėto įstatymo 11 straipsnio 1 dalį, asmenų prašymus Savivaldybė yra įpareigota nagrinėti Taisyklėse nustatyta tvarka. Taisyklių 45 punkte nustatyta, kad į prašymą institucija atsako atsižvelgdama į jo turinį: į prašymą priimti administracinį sprendimą atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (pateikiamas atitinkamas sprendimas arba nurodomos atsisakymo tai padaryti priežastys). Pareiškėjo Prašymas priskirtinas prašymų, į kuriuos atsakoma pagal Taisyklių 45.3 papunktį punktą, kategorijai.

Saugaus eismo įstatymo 2 straipsnyje eismo organizavimas apibrėžiamas kaip teisinių ir techninių eismo reguliavimo priemonių ir tvarkomųjų veiksmų visuma (2 straipsnio 16 dalis); eismo saugumas – kaip visuma kelių eismo ypatybių, rodančių, kiek eismo dalyviai yra apsaugoti nuo eismo įvykių ir jų padarinių (2 straipsnio 17 dalis); eismo saugumo užtikrinimas – veikla, kuria siekiama užkirsti kelią eismo įvykiams, sušvelninti jų padarinius (2 straipsnio 18 dalis); eismo tvarka – transporto priemonių, pėsčiųjų, kitų eismo dalyvių judėjimo, sustojimo, stovėjimo keliuose tvarka, nustatyta šiame ir kituose įstatymuose bei teisės aktuose (2 straipsnio 19 dalis); kelio ženklas – KET nurodytas ženklas, kuriuo nustatoma eismo tvarka, išpėjami eismo dalyviai arba jiems suteikiama informacija (2 straipsnio 27 dalis); kelio ženklinimas – KET nurodytas kelio horizontalusis ar vertikalusis ženklinimas (2 straipsnio 271 dalis).

Saugaus eismo įstatymo 4 straipsnyje įtvirtinti eismo saugumo užtikrinimo principai: valstybės pareiga – sudaryti saugias ir vienodas visiems eismo dalyviams dalyvavimo eisme sąlygas, eismo dalyvių pareiga – žinoti ir laikytis valstybės nustatytos eismo tvarkos (4 straipsnio 1 dalis); eismo dalyvių sveikatos ir gyvybės užtikrinimas svarbiau negu ūkinės veiklos ekonominiai rezultatai (4 straipsnio 2 dalis) ir asmens, visuomenės ir valstybės interesų įvertinimas ir derinimas užtikrinant saugų eismą (4 straipsnio 3 dalis).

Saugaus eismo įstatymo 10 straipsnio 8 dalies 2, 3 ir 4 punktuose nustatyta, jog užtikrindamas eismo saugumą, savivaldybės meras arba jo įgaliotas savivaldybės administracijos direktorius iš savivaldybės administravimo subjektų ir valstybinio administravimo subjektų savivaldybėje, nevyriausybinų organizacijų atstovų sudaro savivaldybės eismo saugumo komisiją, tvirtina jos nuostatus. Savivaldybės pagrįstu prašymu valstybinio administravimo subjektai turi deleguoti atstovus į savivaldybės saugaus eismo komisiją; eismo organizavimo klausimus miestų ir kaimų gyvenamosiose vietovėse, vietinės reikšmės keliuose; organizuoja vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūrą, transporto infrastruktūros objektų projektavimą, statybą, gatvių tiesimą, taisymą ir rekonstravimą, kelių saugumo audito, juodųjų dėmių nustatymo, tyrimo ir šalinimo atlikimą vietinės reikšmės keliuose ir gatvėse.

Savivaldos įstatymo 6 straipsnio 32 punkte nustatyta, kad savivaldybių savarankiškosios (Konstitucijos ir įstatymų nustatytos (priskirtos)) funkcijoms priskiriama savivaldybių vietinės reikšmės kelių ir gatvių priežiūra, taisymas, tiesimas ir saugaus eismo organizavimas. Vienas iš principų, kuriais grindžiama vietos savivalda, yra savivaldybių savarankiškumo ir veiklos laisvės pagal Konstitucijoje ir įstatymuose apibrėžtą kompetenciją (4 straipsnio 2 punktas). Savarankiškas funkcijas savivaldybės atlieka pagal Konstitucijos ir įstatymų suteiktą kompetenciją, įsipareigojimus savivaldybės bendruomenei ir šios interesais. Savivaldybės, įgyvendindamos šias funkcijas, turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą. Įgyvendinant šias funkcijas, savivaldybių veiklą saisto įstatymų nustatyti reikalavimai ir tvarka, kuri, kai tai numatyta įstatymuose, nustatoma ir kituose teisės aktuose (5 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Taigi, savarankiškųjų savivaldybės funkcijų įgyvendinimas reiškia, jog eismo saugumo priemonių taikymas yra ne suinteresuotų asmenų norų ar pageidavimų pildymas, o visuomenės intereso gynimas. Savivaldybė, įgyvendindama jai priskirtą savarankiškąją funkciją, privalo užtikrinti ir derinti įvairių visuomenės narių ir grupių interesus, o ne atsižvelgti į pavienių visuomenės narių interesus ar patogumą, taip užtikrindama viešojo intereso įgyvendinimą. Šiuo atveju, savivaldybė turi tam tikrą įstatymų leidėjo suteiktą veiksmų laisvę pasirinkti būdus, kaip vykdyti savarankiškas savivaldybės funkcijas (LVAT 2021-03-24 nutartis administracinėje byloje Nr. A-491-602/2021). Atkreiptinas dėmesys, jog institucijos diskrecijos teisė suprantama kaip galia, suteikianti administravimo subjektui tam tikrą veiklos laisvę priimant sprendimus, įgalinanti jį iš keleto teisiškai galimų elgesio variantų pasirinkti tą, kuris, jo nuomone, yra tinkamiausias (LVAT 2006-12-18 nutartis administracinėje byloje Nr. A-415-2203-06, 2014-05-02 nutartis administracinėje byloje A-662-1030-14).

Nurodytos teisės aktų ir teismų praktikos nuostatos reiškia, kad už saugaus eismo organizavimą vietinės reikšmės keliuose atsako savivaldybė ir, kad šios funkcijos, kurios priklauso išimtinai savivaldybėms, yra reglamentuojamos įstatymais. Taigi, aptartame teisinio reguliavimo kontekste darytina išvada, kad KET nurodytų ženklų ir kelio ženklinimo, kuriuo nustatoma eismo tvarka, įrengimą Marijampolės savivaldybės teritorijoje organizuoja ir užtikrina Marijampolės savivaldybė.

Pagal KET 3 priedo 1 punkto reglamentavimą – horizontalusis ženklinimas (baltos arba šiame skyriuje nustatytų kitų spalvų linijos, rodyklės, užrašai ir kitokie simboliai ant važiuojamosios dalies) nustato tam tikrą eismo režimą ir tvarką. Siaura ištisinė linija skiria priešingų kryptių transporto srautus ir draudžia paženklintame kelio ruože važiuoti priešpriešinio eismo juosta; žymi eismo juostų kraštus, važiuojamosios dalies ruožus, į kuriuos draudžiama įvažiuoti, transporto priemonių stovėjimo vietų ribas ir važiuojamosios dalies kraštą; <...>. Šią liniją kirsti draudžiama, išskyrus tuos atvejus, kai ji žymi važiuojamosios dalies kraštą arba stovėjimo vietą (1.1 papunktis). Siaura brūkšninė linija, kurios brūkšnių ir tarpų ilgis vienodas, žymi eismo juostas sankryžoje, įvažiavimo į kelią (išvažiavimo iš kelio) vietą ir gali žymėti važiuojamosios dalies kraštą. Šią liniją leidžiama kirsti iš abiejų pusių (1.7 papunktis).

Iš į bylą pateiktų duomenų matyti, jog atsakovės pateiktame Eismo saugumo komisijos protokolo Nr. K-672 (11.14 E) išraše (posėdis įvyko 2025 m. lapkričio 21 d.) užfiksuota, jog buvo nuspręsta nepritarti prašymui panaikinti siauros ištisinės juostos ženklinimo liniją prie namo (duomenys neskelbtini), Marijampolėje.

Komisija atkreipia dėmesį, kad šio administracinio ginčo dalykas yra skundžiamas sprendimas, kurį pareiškėjas prašo panaikinti ir perduoti klausimą Savivaldybei nagrinėti iš naujo, priimant teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą, bet iš esmės skunde teikiami argumentai ne dėl šio skundžiamo sprendimo neatitikimo ginčą reglamentuojantiems teisės aktams, o pareiškėjo Prašymo – peržiūrėti ir koreguoti ištisinės horizontaliojo ženklinimo linijos įrengimą kelio ruože nuo geležinkelio pervažos iki pareiškėjo įvažiavimo į kiemą, netenkinimo.

Prašyme bei skunde savo prašymą peržiūrėti ir koreguoti ištisinės horizontaliojo ženklinimo linijos įrengimą kelio ruože nuo geležinkelio pervažos iki pareiškėjo įvažiavimo į

kiemą, pareiškėjas argumentuoja apsinkintu įvažiavimu į pareiškėjo kiemą, kadangi „neįmanoma nekertant ištisinės horizontaliojo ženklavimo linijos, <...> atlikti teisėto manevro ir patekti į nuosavybę“, tačiau pastebėtina, kad pareiškėjo pozicija iš esmės yra grindžiama tik deklaratyviais teiginiais ir privačiais poreikiais, kadangi nepateikta jokių pareiškėjo nurodytas aplinkybes patvirtinančių įrodymų ar objektyvių duomenų, patvirtinančių, kad pareiškėjas būtų patyręs kokių nors nepatogumų ar nukentėjęs (jo atžvilgiu būtų pradėta administracinio nusižengimo teisena ar pan.), todėl ši pareiškėjo subjektyvi nuomone vertintina kritiškai.

Komisija pažymi, kad šiuo atveju atsakovė įgyvendino eismo saugumo priemones (ginčo ruožą paženklino siaura ištisinė horizontaliojo ženklavimo linija Nr. 1.1), siekdama ne pareiškėjo patogumą apriboti, bet užtikrinti visuomenės ar/ir jos dalies interesus (duomenys neskelbtini) gatvėje, kelio ruože prie geležinkelio pervažos, todėl konstatuotina, kad net ir tuo atveju, jei pareiškėjas objektyviai patiria nepatogumų dėl aptariamų eismo sąlygų, susiformavusių įpročių ar priešinimosi pokyčiams, ši aplinkybė neturi reikšmės užtikrinant viešąjį interesą ir eismo saugumą pavojingoje vietoje.

Faktinės aplinkybės, užfiksuotos atsakovės pateiktose nuotraukose rodo, kad ties įvažiavimu į pareiškėjo sklypą matosi siaura brūkšninė linija, kuri pagal KET 3 priedo I skyriaus 1.7 punktą žymi įvažiavimo į kelią (išvažiavimo iš kelio) vietą ir kurią leidžiama kirsti iš abiejų pusių. Todėl, sutiktina su atsakovės vertinimu, kad patekimas į pareiškėjo nuosavybę yra užtikrintas nepažeidžiant KET, o pareiškėjo skundo teiginys, jog ginčijamas ženklavimas riboja patekimą į pareiškėjui nuosavybės teise priklausančią teritoriją, laikytinas nepagrįstu. Be kita ko, pareiškėjas posėdžio metu patvirtino, kad, ties įvažiavimu į jo kiemą yra siaura brūkšninė linija, kurią leidžiama kirsti iš abiejų pusių, todėl Komisija daro išvadą, kad yra galimybė nepažeidžiant taisyklių įvažiuoti į kiemą.

Komisija atkreipia dėmesį, kad atsakovė yra atsakinga už eismo saugumo organizavimą mieste ir privalo vadovautis Saugaus eismo įstatymo 11 straipsnio 7 dalyje įtvirtintomis pareigoms kelio savininkui (valdytojui), t. y. užtikrinti, kad kelias būtų tinkamas transporto priemonių ir pėsčiųjų eismui bei atitiktų teisės aktų reikalavimus (1 p.), organizuoti eismą ir užtikrinti kelio, jo inžinerinių statinių ir techninių eismo organizavimo priemonių priežiūrą taip, kad ji atitiktų kelių priežiūrą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimus (2 p.); užtikrinti, kad nedelsiant būtų panaikintos kliūtys, trukdančios eismui ir keliančios pavojų, o jei to padaryti neįmanoma, užtikrinti, kad pavojingose vietose būtų įrengtos atitinkamos techninės eismo organizavimo priemonės tol, kol šios kliūtys bus panaikintos (3 p.); tobulinti eismo organizavimą, atsižvelgiant į eismo įvykių kelyje priežastis ir aplinkybes (4 p.); atlyginti žalą asmenims, atsiradusią dėl teisės aktų nustatyta tvarka neatliktų kelio savininko pareigų (5 p.) ir kt.

Pažymėtina, kad atsakovė, gavusi prašymą, turi jį išnagrinėti pagal jo turinį, patikrinti nurodytas aplinkybes bei laikydamosi išsamumo principo reikalavimų, t. y. į prašymą, skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydama visas jų nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindama jo turinį.

Atsižvelgiant į Saugaus eismo įstatymo nuostatas bei atsakovės teisinį statusą reglamentuojančius teisės aktus, konstatuotina, kad atsakovė pagal savo kompetenciją įvykdė pareigą ir pateikė pareiškėjui į jo Prašymą tinkamą sprendimą. Vien tai, kad pareiškėjo netenkina skundžiamas sprendimas ir jis kitaip vertina esamą situaciją bei siekia sau palankaus sprendimo, nesudaro pagrindo pripažinti skundžiamą sprendimą neatitinkančiu VAĮ nuostatų ir jį panaikinti.

Komisija daro išvadą, jog iš skundžiamame sprendime išdėstytų atsisakymo tenkinti pateiktą Prašymą motyvų pareiškėjui pakako suprasti, kodėl ginčo ruože atsisakyta peržiūrėti ir koreguoti ištisinės horizontaliojo ženklavimo linijos įrengimą. Skunde pareiškėjo išdėstyti argumentai patvirtina, jog pareiškėjas suprato skundžiamą sprendimo motyvus, tačiau subjektyviai interpretuodamas susiklosčiusią ginčo situaciją ir teisės aktų nuostatas, su jais nesutinka.

Komisija, įvertinusi ginčo aplinkybes, pagrindų skundžiamą sprendimą pripažinti neteisėtu, nenustatė. Įvertinusi skundžiamą sprendimo turinį, Komisija laiko, kad jis atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 ir 6 dalies, nes yra pagrįstas objektyviais duomenimis, konkrečiomis teisės aktų

nuostatomis, motyvų išdėstymas pakankamas ir aiškus, kadangi nurodytos pareiškėjo prašymo netenkinimo priežastys ir sprendimui priimti reikšmingos faktinės aplinkybės. Todėl nurodytais motyvais pareiškėjo skundo reikalavimas panaikinti skundžiamą sprendimą atmetamas kaip nepagrįstas.

Atmetus pagrindinį skundo reikalavimą dėl administracinio akto panaikinimo, atmetinas ir išvestinis skundo reikalavimas dėl įpareigojimo atlikti veiksmus.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu ir 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo (duomenys neskelbtini) skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Daiva Bereikienė

Darius Saveikis